

отъ града отдаваха всичко за този успѣхъ, на Османъ паша, който въ тази критическа минута не се отчая никога въ бъдещето, и, енергията му, намѣсто да отпадне, се увеличаваше, заедно съ увеличаващите се трудности на положението. Армията се гордѣеше, че има случай да се сражава подъ негово началство; тя имаше пълно довѣрие въ него и бѣ готова да се жертвува за Султана и отечеството.

Тевфикъ бей показва голѣмо умѣние и дързостъ въ това сражение; той биде произведенъ въ бригаденъ генералъ. Полковника Юнузъ бей и началниците на западнитѣ укрѣпления, които съ непоколебимата си твърдостъ спомогнаха за тая блѣскава побѣда, за служватъ тъй също най-голѣми похвали.

Вечерята Турцитѣ атакуваха укрѣплението № 8, ала при всичко че това укрѣпление бѣ бомбардирано отъ оръдията на реду-та № 7 и отъ батареята на главната квартира, атаката не можа да сполучи. Тѣй като неприятеля за сега неможеше да извлече голѣма полза отъ това укрѣпление, то се рѣши да не се правятъ други опити за прѣвземанието му. Като се оттеглиха слѣдъ 6 дневенъ бой, Руситѣ оставиха на бойното поле прѣдъ южния и югозападния фронтове нѣколко хиляди трупа, които Турцитѣ заровиха. Тѣ прѣтърпяха така също голѣми за-